

R o z h o d n u t í

Okresní soud v Berouně jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1, § 20 odst. 4 InfZ, § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 8a InfZ, o žádosti Jana Šinágl, narozeného 9. 12. 1952, bytem ul. bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák (dále jen „žadatel“), ze dne 30. 3. 2020, o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím,

takto:

Žádost žadatele ze dne 30. 3. 2020 o poskytnutí informace se odmítá.

Odůvodnění:

Okresní soud v Berouně obdržel dne 30. 3. 2020 žádost žadatele podle zákona o svobodném přístupu k informacím, o poskytnutí informace v podobě kopie soudního rozhodnutí vydaného v řízení mezi účastníky paní Helenou Malou a společností ARRIVA Střední Čechy s. r. o., jehož spisová značka žadateli není známa.

Soud přezkoumal žádost žadatele a při jejím posuzování vycházel z těchto úvah:

Právo na informace patří podle Listiny základní práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku ČR (dále jen „Listina“), mezi základní práva. Podle ustanovení čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány, soudy nevyjímaje, jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Výkladovým pravidlem pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod je ustanovení čl. 4 odst. 4 Listiny, podle kterého při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně. Shodně je pojednáno v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech. Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod pak v čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu s tím, že toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti a odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo jiných práv, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.

Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění novelizujících předpisů. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v jeho ustanoveních § 14 a § 15. Primární povinností povinného subjektu je poskytnutí informace v souladu se žádostí; ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) a c) zákona upravují případy odmítnutí a odložení žádosti a navazující ustanovení § 15 pak upravuje případy, kdy povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví a odmítne ji. Tato povinnost i další podrobnosti postupu povinných subjektů je zahrnuta v Instrukci Ministerstva spravedlnosti České republiky ze dne 24. 7. 2009 č. j. 13/2008-SOSV-SP, kterou se provádějí některá ustanovení uvedeného zákona.

Omezení práva na informace upravuje ustanovení § 11 InfZ. Pokud jde o soudy, stanoví toto ustanovení, že se neposkytují informace o:

- a/ probíhajícím trestním řízením,
- b/ rozhodovací činnosti soudů s výjimkou rozsudků.

Podle ustanovení § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy.

Podle ustanovení § 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.

Povinný subjekt při posuzování žádosti o informace musí vždy posoudit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací, jimiž jsou zejména osobní údaje (viz § 8a a § 8 b InfZ a ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů), informace o soukromí (viz § 8a InfZ a ustanovení §§ 84 až 90 NOZ).

V posuzované věci bylo zjištěno, že žádost žadatele se týká řízení, které dosud nebylo pravomocně skončeno. Současně je zřejmé, že požadované informace se bezprostředně dotýkají osobního soukromí účastníků řízení, s nimiž by nemělo být nakládáno libovolně. Povinný subjekt podrobil právo žadatele na informace a právo účastníků řízení na soukromí tzv. testu proporcionality, jehož kritérii jsou vhodnost, potřebnost a závažnost obou v kolizi stojících základních práv. Za situace, kdy žadatel nespécifikoval důvod své žádosti, dospěl povinný subjekt k závěru, že cílem získání kopie rozsudku je získat informace týkající se konkrétní fyzické osoby, na jejichž poskytnutí však nelze spatřovat žádný širší význam pro společnost. Pro tento závěr svědčí skutečnost, že žadatel označil konkrétní účastníky řízení a nezajímal se například o určitý typ řízení, případně o rozhodnutí vydaná jedním soudním senátem, ale pouze o rozhodnutí vydané v konkrétní věci žadatelem označených účastníků řízení. Ačkoliv jsou soudní rozhodnutí vyhlášována veřejně, nelze v obecné rovině dovést paušálně právo kohokoliv na zaslání písemného vyhotovení rozsudku ve věci konkrétních účastníků řízení, a to tím méně, jde-li o řízení, které dosud nebylo pravomocně skončeno. Ochranu osobního soukromí účastníka řízení přitom v takovéto situaci, kdy žádost je směřována na věc konkrétních účastníků, nelze zajistit ani anonymizací žádaného rozsudku.

Povinný subjekt se zřetelem k výše uvedenému dospěl k závěru, že poskytnutí dané informace spočívající v poskytnutí písemného vyhotovení rozsudku vylučují shora citovaná zákonná ustanovení ve spojení s ustanoveními zákoníku občanského, a proto žádosti žadatele nevyhověl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu podat odvolání. Odvolání se podává Ministerstvu spravedlnosti České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Berouně do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Beroun 14. dubna 2020

Mgr. Hana Stehlik Vodrážková
předsedkyně soudu